

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK II

Łódź, piątek, 7 marca 1947 roku

Nr 65 (367)

Przyjaciół i sojusznik

Z. S. R. R. udziela Polsce pożyczki w wysokości 29 mil. dolarów i zrzeka się połowy dostaw węgla

Po jedenastu dniach pobytu polskiej delegacji rządowej w Moskwie, opublikowany został komunikat urzędowy o wynikach rozmów, prowadzonych przez stronę polską z premierem Cyrankiewiczem i ze strony radzieckiej z generałissimem Stalinem na czele.

Komunikat stwierdza, że przedstawiciele rządu polskiego i radzieckiego przeprowadzili rozmowy, w toku których rozpatrzono szereg ważnych spraw politycznych i gospodarczych, dotyczących stosunków polsko-radzieckich.

Również w sprawie niemieckiej nastąpiła wymiana zdań, która wykazała zasadniczą zgodność poglądów obu rządów.

W wyniku rozmów podpisano następujące porozumienia:

w sprawie pożyczki do Związku Radzieckiego, przewidzianych w porozumieniu z dnia 16 sierpnia 1945 r. pomiędzy Tymczasowym Rządem Jedności Narodowej

Rzeczypospolitej Polskiej a rządem ZSRR w sprawie przekazania Polsce taboru kolejowego spośród radzieckiego mienia zdobycznego;

w sprawie współpracy naukowo-technicznej w dziedzinie produkcji przemysłowej;

w sprawie przekazania Polsce przez Związek Radziecki broni i uzbrojenia na warunkach kredytu.

Uzgodniono sprawę przekazania w terminie do dnia 15 maja br. należnej Polsce części niemieckiej floty handlowej.

Oba rządy uzgodniły sprawę przyspieszenia repatriacji do Polski osób narodowości polskiej, które w wyniku działań wojennych znalazły się na terytorium ZSRR, w tym również b. obywateli niemieckich.

Rozmowy toczyły się w atmosferze serdecznej przyjaźni i całkowitego zrozumienia wzajemnego.

W dniu wczorajszym polska delegacja rządowa wyjechała z Moskwy do Polski.

Ratujcie USA przed kryzysem!

Prezydent Truman po raz pierwszy przyznaje się do ciężkiej sytuacji gospodarczej swego kraju

W uniwersyteckim mieście Wilcorn, w stanie Texas, wygłosił przemówienie prezydent Stanów Zjednoczonych Truman na temat międzynarodowej polityki gospodarczej. Według prezydenta „pokój, wolność i handel są niepodzielne”. Celem uniknięcia wojny gospodarczej prezydent Truman zwrócił się do innych państw z propozycją utworzenia nowej międzynarodowej organizacji handlowej, która „uwzględniłaby potrzeby i możliwości gospodarcze wszystkich państw”.

Stany Zjednoczone proponują obniżenie taryf celnych i zniesienie barier gospodarczych między państwami. Wolność handlu uważa Truman za sprawę zasadniczą w odbudowie świata.

W kołach politycznych uważa się to wystąpienie Trumana za przyznanie się do grożącego Ameryce kryzysu gospodarczego. Jedynym ratunkiem dla USA jest w tym wypadku swobodny eksport i zdobycie nowych rynków zbytu. Stąd też piękne słowa prezydenta o wolności handlu, pokoju itd.

Tak, panie Bevin

Oto jak wygląda Warszawa!

Brytyjski mąż stanu zwiedził naszą stolicę. — Widok jej ruin jest bardzo pouczający...

W dniu wczorajszym bawił przejazdem w Warszawie w drodze do Moskwy minister spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii p. Ernest Bevin.

Podczas godzinnej postoi pociągu — min. Bevin zwiedził Warszawę: ruiny Starego Miasta, Zamku i ghetta. Przejechał również przez most Poniatowskiego.

W chwili, gdy samochód zbliża się do Krakowskiego Przedmieścia i Zamku — Bevin zaskoczony, nie daje wiary, że u-

lica ta, stanowiła jedną z centralnych arterii miasta. Zwracając się następnie do otaczających go osób, prosi o zatrzymanie auta i umożliwienie mu dokładnego obejrzenia zniszczeń.

Krakowskim Przedmieściem auto udaje się w kierunku Mostu Poniatowskiego. Stamtąd min. Bevin kieruje się jeszcze na Żolibórz, obserwując z dużym zainteresowaniem osiedla robotnicze Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Przyjaźń państw słowiańskich

jest gwarancją ich niepodległości i dalszego rozkwitu

Omawiając osiągnięcie porozumienia między Polską i Czechosłowacją, dziennik „Rude Prawo” pisze:

Jednym z najważniejszych wyników ostatniej wojny jest przeobrażenie się narodów Europy Wschodniej i południowo-wschodniej, które ustrój demokratyczny przekształcił w państwa prawdziwie niepodległe. Współpraca gospodarcza i kulturalna między państwami

zamieszkującymi tę część Europy doszła do niespotykanych przedtem rozmiarów. Dawniej państwa te były rozdarte waściami i rozterkami.

Braterska pomoc i duch współpracy panujący w krajach demokratycznych Europy wschodniej i południowo-wschodniej stanowi gwarancję ich niepodległości i bezpieczeństwa — konkluduje pismo.

Z daleka i z bliska

Najważniejszym wydarzeniem dnia i od chwili wyzwolenia najradośniejszym epizodem w życiu dwu narodów słowiańskich jest komunikat o pomyślnym zakończeniu rokowań polsko-czeskich. — Szczegółowe omówienie podaliśmy wczoraj na głównym miejscu. Teraz czekamy na podpisanie traktatu. Jesteśmy pewni, że, w przeciwieństwie do paktu w Dunkierce, stosunek Polski i Czechosłowacji do spraw niemieckich jest jasny, wspólny i jednomyślny. Obydwa narody znają Niemców zbyt dobrze. Nie od wczoraj. Od tysiąca lat...

Dobrze się stało, że nastąpiło to w przeddzień konferencji moskiewskiej.

Było by równie dobrze, gdyby dyplomaci biorący w niej udział, dyplomaci niewątpliwie znający ostatnie deklaracje p. Hoovera i niektórych innych polityków, ulegających atakom zaufania do Niemców — „nowych” i „odhitleryzowanych”, a więc — bądź co bądź — znających te sprawy z daleka, poznali je tak ze z bliska. Taką, znacznie bliższą i obiektywniejszą perspektywą mogło być pokłosie drobiazgów zebranych i zanotowanych przez nas na przestrzeni ostatnich 2 — 3 dni.

„Komendant policji niemieckiej w Neuheim, został aresztowany na skutek rozpoznania przez więźnia niemieckiego, który cudem uszedł śmierci z jego rąk. — Trzej inni współwięźniowie obozu padli ofiarą obecnego demokrata, a b. oficer S. S.

„Robotnicy niemieccy zaprezentowali przeciwko uwolnieniu dyr. zakładów Siemens, hitlerowca Weitzlebera”.

„We Frankfurcie nad Menem i w Henssenstamm „nieznani sprawcy” zniszczyli nagrobki pomordowanych Żydów i tablice pamiątkowe ustawione na miejscu spalonych synagog”.

„W Kohlenberg wykryto grupę studentów, odbywających — „ćwiczenia praktyczne” przy pomocy granatów i moździerzy. Cześć zbiegła”.

„Grossdeutschland erwache!?” Takimi napisami udekorowano główne ulice Hamburga”.

„W Baden „zagineł” dwaj sędziowie Niemcy, eks-więźniowie obozów koncentracyjnych. Uprawdono ich nocą. W mieszkaniu trzeciego, który skazał na oboz pracy b. oficera lejba - gwardii Hitlera znaleziono bombę zegarową”.

To tylko drobiazgi. Z ostatnich godzin. Nie piszemy o sprawach głośniejszych. Drobiazgi są także dostatecznie wymowne.

Nie ma łaski

dla Fischera, Messingera i Daumego

Jak donoszą z Warszawy, Prezydent R. P. rozpatrywał dnia 6. b. m. prośbę o łaskę skazanych na karę śmierci zbrodniarzy hitlerowskich Ludwika Fischera, Jozefa Messingera i Maksa Daumego.

Prezydent Bierut z prawa łaski w stosunku do wszystkich trzech skazanych, nie skorzystał.

Zbrodniarze zawisną na szubienicy.

Jeszcze żyje

Falszywe pogłoski o śmierci Franco

Agencja Reutersa donosi, że hiszpańskie koła urzędowe w Londynie (t. zn. koła frankistowskie) określiły dziś jako „śmieszny wymysł” doniesienia z Paryża, jakoby gen. Franco został zamordowany w Madrycie.

Rzecznik ambasady Franco oświadczył, że gdyby stało się coś podobnego, ambasada z pewnością wiedziałaby o tym.

Zgon przewodniczącego Rady Republiki Francuskiej

W czwartek rano zmarł w Paryżu w wieku lat 65 przewodniczący Rady Republiki Champetier de Ribes. Zmarły był głównym prokuratorem z ramienia Francji na procesie norymberskim.

W czasie wojny Champetier de Ribes więziony był przez 2 lata w niemieckim obozie koncentracyjnym. W roku 1946 mianowany został przedstawicielem Francji w międzynarodowej komisji do spraw przestępców wojennych. W grudniu ub. roku obrano go przewodniczącym Rady Republiki.

Po zwiedzeniu Warszawy, o godz. 11 odbyła się w wagonie salonowym min. Bevina konferencja prasowa, podczas której min. Bevin dał wyraz swemu zadowoleniu, że miał sposobność zobaczyć Warszawę, której zniszczenie — jak sam przyznaje — wywarło na nim głębokie wrażenie.

To co najbardziej uderza każdego czło-wieka w Warszawie, to jest okropna nie-miecka żądza zniszczenia, na samą myśl o której ogarnia przerażenie. Mamy nadzieję, że to się nigdy więcej nie powtórzy — oświadczył min. Bevin.

Na pytanie jednego z dziennikarzy, czy naród brytyjski nie zapomniał o niemieckich okrucieństwach — minister Bevin oświadczył, że „takie niebezpieczeństwo nie istnieje”. Wielu Brytyjczyków zginęło w tej wojnie i W. Brytania do-brze o tym pamięta. Wielka Brytania chce, aby w wyniku odbudowy, Niemcy mogły wyżyć się same.

O godz. 11.25 pociąg, wiozący min. Bevina, opuścił stolicę Polski, kierując się do Moskwy.

Najstańniejšie miasto

Nasze Rady

Stalingrad przodował w walce — pierwszy jest i w odbudowie. Na gruzach powstaje nowe bujne życie

W mrokach okupacji, gdy nad całą niemal Europą legł cień niewoli hitlerowskiej, oczy wszystkich tęskniących za wolnością, zwróciły się na Wschód. Daleko na nadwołżańskich stepach ważyły się losy świata. Niemcy, wykorzystując brak drugiego frontu w Europie, skoncentrowali na froncie radzieckim przeszło 70 procent swych sił zbrojnych i sześćdziesiąt dywizji swych satelitów. W rejonie Stalingradu nad Wołgą skupiła się większa część wojsk niemieckich, wyborowych dywizji i główne masy najlepszych sprzętu wojennego. Niemcom nie udało się jednak wykonać żadnego z zadań, nakazanych im przez Hitlera. Nie udało im się złamać oporu wojsk radzieckich, nie udało im się zająć Stalingradu i wyprzeć wojska radzieckie na wschodni brzeg Wołgi. W bezwzględnych próbach zdobycia miasta, wojska niemieckie poniosły olbrzymie straty, zginęło tam blisko dwieście tysięcy Niemców i pół miliona odniosło rany.

Po wielomiesięcznych bojach rozpoczęła się radziecka ofensywa, która zakończyła się 2 lutego 1943 roku kapitulacją Niemców oblegających Stalingrad.

Okraźono 22 nieprzyjacielskie dywizje, liczące trzysta tysięcy ludzi, zebrano płon siedemdziesiąt pięć tysięcy jeńców.

Z zakończeniem bitwy stalingradzkiej została przewrócona nowa karta w dziejach świata, rozpoczęła się klęska hitlerowców.

Stalingrad podczas tych zmagani uległ ogromnym zniszczeniom. Olbrzymie miasto zostało obrócone w ruinę, jeszcze straszliwszą niż gruzy Warszawy. Po trzech latach jest ono prawie odbudowane.

Na północnym krańcu Stalingradu w miejscu, w którym odbywała się najbardziej zacięte boje, pulsuje dziś życie.

Wysoki, gęsty las dymiących kominów nowe gmachy hal fabrycznych, zakładów traktorowych, fabryki: „Barykady”, „Czerwony Październik” — wielopiętrowe domy mieszkalne, wspaniałe budynki szkół, klubów robotniczych — wszystko to zostało odbudowane i wzniesione rękami bohaterów mieszkańców miasta.

Wróg zniszczył do fundamentów stalingradzkie zakłady traktorowe. Oto co opowiada o pierwszych dniach spopełnienia odbudowy dyrektor zakładów:

— Trudności związane z odbudową ta-

bryki były olbrzymie. W pierwszych dniach pomagaliśmy specjalnym oddziałom w unieszkodliwieniu dziesiątków tysięcy min, którymi usiane były zakłady i osiedla. Musieliśmy uprzątnąć przeszło 4 tysiące trupów niemieckich. Przeszło 5 tysięcy wagonów śmieci i gruzów wywieziono z zakładów w pierwszym okresie pracy.

— Tak było w pierwszych dniach... A dziś traktory z marką „STZ” znów wychodzą z murów fabryki. Kraj otrzymał ich dotąd około 8 tysięcy sztuk.

Znów tętni życiem miasto — bohater. Z dniem każdym staje się coraz piękniejsze. We wszystkich częściach miasta pracuje liczna armia budowniczych. Jeden dom za drugim powstaje z ciał. Tam, gdzie toczyły się dawniej walki niebysza

tej zaciętości, ciągną się dziś nowe spokojne ulice.

Stalingradzcy oddali już do eksploatacji około miliona metrów kwadratowych przestrzeni w gmachach przemysłowych i przeszło 900.000 m. kw. przestrzeni mieszkalnej. W roku 1946 budownictwo miasta — bohatera pochłaniało codziennie 2 miliony rubli.

W Stalingradzie mieszka obecnie przeszło 300 tysięcy osób, w tej liczbie wielu przyjeźdźców, wśród których przeważa młodzież. Wszyscy przybyli tu wiedzeni jednym i tym samym uczuciem — miłości i wierności dla wielkiego miasta — bohatera.

Miasto to stało się obecnie w oczach całego świata symbolem bohaterstwa i wierności dla wielkiego miasta — bohatera.

Kasjerka symulowała napad

Pomysłową oszustkę skazano na 4 lata więzienia

W ubiegłym miesiącu, w Sosnowcu wracający około północy do domu robotnicy znaleźli na ulicy leżącą w śniegu młodą kobietę. Była ona silnie skrupowana sznurami i miała zakneblowane usta.

Jak się okazało, była to kasjerka miejscowego oddziału KKO oraz kasjerka teatru miejskiego, Anna Krawczykówna.

Zeznała ona w komisariacie, dokąd udała się bezpośrednio po jej uwolnieniu z więzów — że nieznaną sprawcy dokonał na nią napadu na ulicy, przy czym zabrali jej torebkę z pieniędzmi oraz klucze od kasy KKO.

Do gmachu KKO wydelegowani zostali natychmiast funkcjonariusze milicji, którzy rzeczywiście znaleźli już tylko otwartą, pustą kasę.

Sprawa ta, ze względu zarówno na jej tajemniczość, jak i osobę ofiary na paszników, która jest z racji pełnionych przez siebie funkcji postacią bardzo bardzo znaną na terenie Sosnowca — wywołała prawdziwą sensację.

Władzom, w miarę posuwania się śledztwa, zaczęły nasuwać się pewne wątpliwości, tak, że „nieszczęśliwą ofiarę bandytów”, Krawczykównę, poddano ściślejszym badaniom, w wyniku których wyszły na jaw wręcz sensacyjne szczegóły rzekomego napadu.

Jak się okazało, nieczciwa kasjerka dokonywała systematycznie sprytnie maskowanych nadużyć kasowych. Wyniosły one ogółem wcale pokaźną sumkę 275 tysięcy złotych.

Obawiając się w związku z końcem roku ścisłej rewizji księgowości — defraudantka wpadła na pomysł symulowania napadu rabunkowego. W plany swe włączyła przyjaciółkę, która... za 80 tysięcy złotych pomogła jej w realizowaniu tego łacie filmowego pomysłu. Ona to skrepiowała i zakneblowała Krawczykównę, poczem ułożyła ją na śniegu.

Sąd okręgowy skazał symulantkę której sprytny pomysł nie na wiele się jednak przydał, na cztery lata więzienia. (b)

PAŃSTWOWA CENTRALA HANDLOWA, O. W. w ŁODZI
URUCHOMIŁA przy ul. Daszyńskiego (dawn. Przeździ) Nr 2
sprzedaż gumy do żucia
w cenie 3 zł za sztukę, w czasie od 3 do 8 marca br.

dla członków Związków Zawodowych; słuchaczy wyższych uczelni oraz dla organizacji społecznych — za okazaniem legitymacji

Codzienna nowelka „Expressu”

Trzy kobiety

— Wszystkie te trzy panie pochodziły z t. zw. „lepszej sfery”.

Jeszcze jako młode panny zaprzyjaźniły się, uczęszczając w Warszawie do jednej z najbardziej eleganckich szkół. Potym życie rozdzieliło je.

Wysoka blondynka udała się do Paryża, gdzie rozniosła się wkrótce pogłoska, że była powodem samobójstwa jakiegoś fabrykanta.

Sympatyczna brunetka przez dłuższy czas mieszkała w Rzymie, a po nieudanym zamachu samobójczym przeniosła się do Szwajcarii.

Trzecia szatynka, została w Warszawie, gdzie wiodła spokojny tryb życia na łonie rodziny.

Dziś spotkawszy się przypadkowo w mieście swego dzieciństwa, postanowiły spędzić wieczór bez mężczyzny.

Umówiły się w pewnym eleganckim lokalu na kolację. Kolacja minęła bez rozmów. Dopiero przy ostatnim daniu rozwiązały się języki i poczęły nawzajem zwierzać się.

— Co się pani właściwie wówczas zdarzyło w Rzymie? — zapytała szatynka, zwracając się do brunetki. — Doszły

nas wieści, że chciała pani popełnić samobójstwo. Czy to prawda?

— Tak to prawda — odparła brunetka, westchnąwszy głęboko. Chciałam się otruć, na szczęście nie udało mi się.

— Miłość? — zapytała krótko blondynka zapalając zapałkę.

— Tak, człowiek ten zmarł niedawno i muszę przyznać, że śmierć jego wywarła na mnie ogromne wrażenie. Przed 8 laty kochałam go bez pamięci. Wybaczyłam mu wszystko. Jego brutalność, egoizm, brak miłości do mnie. Widziałam wszystkie jego błędy mimo to kochałam go bezgranicznie. Zdradzał mnie z pierwszą lepszą napotkaną niewiastą. Nie zwracałam na to uwagi. Lekceważył mnie. Traktował mnie jak psa. Zabierał mi wszystkie pieniądze. Okłamywał mnie w sposób najokropniejszy. Ja jednak żądałam od niego jednej tylko rzeczy — miłości. A gdy uciekł ode mnie bez pożegnania miałam wrażenie, że nie mam już pogo żyć i zażyłam weronalu...

Blondynka, która siedziała z założonymi po męsku nogami, obserwowała

przez chwilę smugę dymu, unoszącego się z papierosa poczem rzekła:

— Rozumiem panią doskonale! — Wiem z doświadczenia, że nieszczęśliwa miłość doprowadza do samobójstwa. Słyższyście prawdopodobnie o tym że w Paryżu pewien mężczyzna strzelił do siebie z rewolweru przeze mnie. Był ogromnie czuły i opiekował się mną jak matka znosił wszystkie moje kaprysy. Zdradzałam go niemal w jego oczach. Udał, że nie widzi i zwiększał swą czujność w stosunku do mnie. Wiem, że nie spotkałabym nigdzie i nigdy lepszego człowieka. Znałam wszystkie jego zalety mimo to pewnego dnia powiedziałam mu, że musimy się rozjechać. Wtedy on strzelił do siebie z rewolweru. Na szczęście udało się go uratować. Potem nie widziałam go już wcale i byłam zadowolona, że znikł im z oczu.

Trzecia szatynka, wypila resztę swej kawy, poczem rzekła:

— Pani nie rozumie was! Jakiego mężczyzny spotkałyście w swym życiu? Jeden był brutalnym, drugi aniołem! Nie jestem święta. Miałam też przyjaciela w swym życiu, ale nasza miłość daleka była od strzałów i trucizny. Było nam dobrze, niewymownie szczęśliwie. Człowiek, z którym żyłam, stworzony był jak gdyby wyłącznie dla mnie. Był uprzejmy, zrównoważony, niezbyt im-

polisywny, ale również nie apatyczny. Nie był aniołem, ani też brufalem. Posiadał wady i zalety jak każdy śmiertelnik. Jego nagła śmierć wzruszyła mnie bardzo.

— Kiedy on umarł? — zapytała brunetka.

— Przed rokiem w Zakopanem na ulicy, wskutek udaru serca.

— Przed rokiem w Zakopanem? — po wtórzyła zdziwiona brunetka. Przed rokiem?...

— Czy nie nazywał się on przypadkiem Ludwik Gromnicki? — zapytała blondynka wypuszczając z ręki niedopałek papierosa.

— Tak...

Okazało się, że wszystkie trzy niewiasty mówiły o jednym i tym samym mężczyźnie.

Tej, która go kochała, a której on nie kochał, wydawał się on brutalnym złym bezlistnym.

Ta, którą on kochał, lecz która nie odpłacała mu się wzajemnością, widziała w nim jego subtelność jego dobroć i czułość, a tylko tej, która szukała wyłącznie wygodnego przyjaciela, który był jej zresztą obojętny, jak ona jemu, tylko tej trzeciej dał on to, co nazywamy potocznie „szczęściem”...

M.

SPORT

100 bokserów Śląska walczy o tytuły mistrzowskie

Najliczniej obsadzone będą indywidualne mistrzostwa pięściarskie okręgu śląskiego. Rozpoczną się one w dniu dzisiejszym i okręg zamierza przeprowadzić spotkania w ciągu trzech dni, tak ażeby finały odbyły się już w niedzielę. Nie jest to łatwe zadanie, zwłaszcza jeśli się zważy, że do mistrzostw kluby zgłosiły łącznie około 100 zawodników.

Opinia śląska typuje na faworytów w poszczególnych kategoriach: w muszej i koguciej Bazarnika i Grzywacza. Gdyby ten ostatni nie stanął jako mistrz Polski, do mistrzostw okręgowych, największe szanse ma Górecki. W wadze piórkowej do finału powinni dojść Nipelt i Krawczyk, w wadze lekkiej rutynowany Mańcki ma największe szanse, w półśredniej przyszłego mistrza widzi się w Rademacherze, chociaż Kula, Kusz i Okruszewicz będą bardzo groźnymi konkurentami. W średniej za bezkonkurencyjnego uważa się Noware, a w półciężkiej Kolonko i Skwara odegrać mają najpoważniejszą rolę.

W ciężkiej największą szansę daje się Figlowi, gdyż Kubica do tego stopnia został poturbowany przez Niewadziła, że w mistrzostwach nie może wziąć udziału.

Obozy w Olsztynie

organizuje PZLA dla najwybitniejszych

W dniach 17 — 29 marca rb. odbędzie się w Olsztynie obóz kondycyjno-doskonałacy dla czołowych zawodniczek w lekkiej atletyce. Obóz ten obliczony został na 25 osób. Wśród wyznaczonych znajdują się szereg wybitniejszych zawodniczek łódzkich, a mianowicie: Wajsonna, Moderówna, Nowakówna i Słomczewska. Poza tym z Krakowa wyznaczono 7 zawodniczek, z okręgu Pomorskiego — 5, ze Śląska — 4, z Poznania — 1 i z Warszawy — 4 lekkoatletki.

Taki sam obóz kondycyjno-doskonałacy organizuje PZLA i dla zawodników, również w Olsztynie. Odbędzie się on w terminie późniejszym bo 14 — 26 kwietnia rb. W obozie tym PZLA przewiduje udział 50 zawodników.

Mecz pływacki

Filmowca z Harcerskim K. S.

W niedzielę, dnia 9 marca br. na pływalni YMCA odbędą się zawody pływackie pomiędzy drugą drużyną Filmowca a HKS.

W programie przewidziane są biegi na 50 i 100 mtr., sztafety 3 x 100 mtr. stylem zmiennym i 5 x 50 mtr. stylem dowolnym. Regulamin zezwala zawodnikowi na start tylko w jednej konkurencji.

Ponadto odbędzie się kilka konkurencji seniorów z udziałem najlepszych pływaków Łodzi. Początek zawodów o godzinie 17-ej.

Kursy sędziowskie

organizuje dla kandydatów Ł. O. Z. P. R.

Wydział Spraw Sędziowskich ŁOZPR przyjmuje zapisy na kurs sędziowski. Byli zawodnicy, którzy wycofali się już z czynnego życia sportowego winni zgłosić swój akces; tyczy się to również zawodników piłki ręcznej z miast jak Piotrów, Tomaszów, Pabianice i Zgierz. Zgłoszenia na kurs należy nadsyłać na ręce przewodniczącego WSS, ob. Jana Szweđa, Moniuszki 4a, lokal Polskiej YMCA.

Sport w szkole polskiej

Kadry wychowawców fizycznych muszą być należycie wyszkolone. Ogólnopolskie święto sportowe młodzieży szkolnej

W trosce o dobre wychowanie pełnowartościowego obywatela, Ministerstwo Oświaty postanowiło zwołać Ogólnopolską Konferencję Wychowania Fizycznego. Ośróz zjazd taki odbył się w Szklarskiej Porębie w czasie od 15 lutego do 1 marca. Był to pierwszy po wojnie sejmik wybitnych fachowców, kierujących sprawami wychowania fizycznego i sportu młodzieży szkolnej. Liczba uczestników wyniosła 67 osób, reprezentujących 14 Kuratoriów z terenu całego kraju.

Zjazd miał na celu, między innymi ujednostajnienie metod pracy w szkoleniu nowych kadr wychowawców fizycznych dla szkół powszechnych.

Jak wiadomo, kadry nauczycielskie zostały bardzo przerzedzone przez barbarzyńskiego okupanta w czasie ostatniej wojny. To też Ministerstwo, w zrozumieniu tego, że odrodzenie narodu nastąpić musi przez racjonalne postawienie wychowania fizycznego młodzieży — postanowiło w pierwszym rzędzie szkolić czynnych nauczycieli szkół powszechnych na wychowawców fizycznych.

Każda polska szkoła musi mieć co najmniej jednego wyszkolonego nauczyciela wychowania fizycznego. Według planu Ministerstwa, szkolenie to odbywać się będzie w przeciągu trzech lat, podczas wakacji letnich i zimowych. Dużo czasu poświęcono na omówienie programu wychowania fizycznego w szkole podstawowej ośmioletniej, włączając doń nie tylko ćwiczenia gimnastyczne, ale stworzono również specjalną komisję gier ruchowych, terenowych oraz pływackich. Nie zabrakło także regionalnych i narodowych.

Zagadnienia sportu w szkole wywołały długą i ożywioną dyskusję. Liczni mówcy specjalną troską odczytali ten temat. Ostatecznie wszyscy wyrazili zgodę na organizowanie nie tylko Międzyszkolnych Klubów Sportowych, ale i stworzenie wielkiej organizacji z Centralą i Okręgowymi Związkami Międzyszkolnych Klubów Sportowych. Opracowano również wytyczne dla sportu młodzieży szkolnej.

Omówiono bardzo szczegółowo, mają

ce się odbyć w tym roku szkolnym (w Bydgoszczy) Zawody Międzyszkolne, w których wzięłaby udział młodzież z całej Polski. Będzie to pierwsza próba zorganizowania zawodów młodzieży szkolnej na tak wielką skalę. Zjazd poświęcił również dużo czasu zagadnieniom świąt sportowych młodzieży szkolnej. Wygłoszony na ten temat specjalny referat wywołał bardzo żywą dyskusję. W konsekwencji wysunięto wniosek, że święta te jeśli mają spełniać swój cel wychowawczy — muszą być oparte w pierwszym rzędzie na wynikach pracy całorocznej.

Nie pominięto nawet szkolenia przyszłych nauczycieli wychowania fizycznego dla przedszkoli. Specjalna komisja opracowała tu tymczasowe skrypty.

Pracy było tak dużo, że obradujący nie mogli podołać wszystkim zagadnieniom z tej dziedziny. Do nierozstrzygniętych, a wymagających specjalnego omówienia, należały także sprawy Przy sposobienia Wojskowego. Zagadnienia te omawiane będą w najbliższym czasie.

Ponieważ brak odpowiednich podręczników i książek z dziedziny Wych. Fiz. i Sportu daje się dotkliwie we znaki, powołano komisję redakcyjną, która w miarę możliwości, ma się zająć wydaniem odpowiednich podręczników.

Nie zapomniano również o szkołach średnich, lecz to zagadnienie zostało po traktowane jako myśl do zastanowienia się nad szkoleniem i programem.

Przyznać trzeba bezstronnie, że zjazd ten był dużym krokiem naprzód w dziedzinie odbudowy idei wychowania fizycznego i sportu w naszej dzwigającej się do nowego życia Polsce.

(Okey.)

Siemianowiczanka górą

Dalsze niepowodzenia hokeistów Cracovii

Do porażek doznanych przez hokeistów Cracovii w Poznaniu nie przywiązywano większego znaczenia. Mistrz Polski grał w mocno rezerwowym składzie, to też Lechia miała ułatwione zadanie.

Ostatnio jednak Cracovia bawiła w Katowicach, gdzie, grając z Siemianowiczanką w pełnym składzie, doznała wysokiej porażki. Wynik 8:2 ślązacy zawdzięczają zastosowaniu nowego systemu gry, polegającego na atakowaniu ca-

łą piątką. Wynik brzmiał już 7:0, gdy Cracovia uzyskała pierwszą bramkę. Najlepsi na lodowisku byli gracze śląscy, Ziąja i Bromer.

Tylko pod koniec zawodów Cracovia potrafiła otrząsnąć się z przewagi. Gra była prowadzona fair i nie było wypadku, by któryś z graczy powędrował za bandę. Mecz rewanżowy miał się odbyć w Krakowie, lecz na przeszkodzie stanęła odwilż.

Nieudany start łódzkich bokserów

Brak asów odbija się ujemnie na poziomie walk

Pierwszy dzień walk o indywidualne mistrzostwa okręgu łódzkiego w boksie wypadł źle.

W pierwszym rzędzie przyczyniła się do tego nieobecność wielu czołowych bokserów LKS, Zryw i Tęczy, co obniżyło przynajmniej o 50 proc. atrakcyjność zawodów.

Z różnych przyczyn nie startują w turnieju: Kamiński, Marcinkowski, Kierus, Pieprasik, Taborek, Rychtelski, Unton, Janicki oraz dwaj inwalidzi po niedzielnym meczu z Batorem: Zylis i Niewadził. Wystarczy wspomnieć, że z 70 zgłoszonych zawodników startuje zaledwie połowa.

Ten stan rzeczy wpłynął rzecz jasna ujemnie na poziom poszczególnych spotkań. Przykre nieporozumienia wynikły po ogłoszeniu wyniku walki Mazur (T) — Paliński (Zr.) przynajmniej zwycięstwo bokserowi Tęczy. Kierownik sekcji bokserskiej Zrywu ob. Lemparł zgłosił w tej sprawie protest i postanowił wycofać swoją drużynę z turnieju, aż do czasu zweryfikowania wyniku walki na korzyść Palińskiego.

W rezultacie dalsze walki odbywały się bez udziału rywali, a przeciwnicy ich otrzymywali zwycięstwa walkowerem. O ile cała ta przykra sprawa nie zostanie pozytywnie załatwiona, dwaj

nasi poważni kandydaci na mistrzów Polski, Czarnecki i Woźniakiewicz, nie będą mogli wogóle startować w Katowicach.

Zawody rozpoczęły się z 30 min. opóźnieniem wobec b. złej komunikacji tramwajowej.

Wyniki techniczne są następujące: W wadze muszej Brzózka (Concordia) pokonał nieznacznie na pkt. Bednarka (Tęcza).

W drugiej parze Stasiak bez trudu uporał się z twardym Różyckim (Filmowiec).

W wadze koguciej Ostrowski (Zj.) zno kautował w drugim starciu Kaweckiego (Zryw).

W drugiej parze Matecki poddał się również w drugiej rundzie Czarneckiemu (Zryw).

W wadze lekkiej Mazur (T) pokonał na pkt. Palińskiego (Zryw) i po tej walce, kierownictwo Zrywu wycofało jak już wspominaliśmy swoją drużynę z dalszych walk.

W drugiej parze lekkich Kaweczki (Wima) pokonał na pkt. Kaźmierczaka (Zj.) po bezładnej i morderczej walce.

W wadze półśredniej mało umięjący Kaczmarek zwyciężył na pkt. jeszcze słabszego Sińczaka (Arco).

W wadze średniej Trzesiowski nako-

nał w drugiej rundzie przez k.o. prymitywnego Mielanicyzka (LKS), a w drugiej parze Szczeciński (Arco) wypunktował Łuczaka (LKS).

Ratajezak (Zryw) w piórkowej, oraz Kijewski (Zj.) w półśredniej wygrali swe walki v.o.

Publiczności około 2.000 osób.

W ringu sędziowali ob. ob. Kubiak i St. Sierota.

Pływacy wybierają się na mistrzostwa Polski do Bytomia

W połowie marca rb. odbędą się w Bytomiu drugie powojenne mistrzostwa pływackie polskie.

Z łódzkich klubów wezmą udział już na pewno pływacy „Filmowca” i AZS.

„Filmowiec” wysłał do Bytomia Cieślaka na 100 mtr. i 200 mtr. w stylu dowolnym, Chojackiego na 300 mtr. w stylu zmiennym oraz Deca na 200 mtr. st. grzbietowym i skoczka Witkowskiego.

W skład ekipy AZS wejdą: Manowski — 100 mtr. st. dow. i Martynka do konkursu skoków.

